

Činjenica je da nas od malena uče težiti ostvarenju nekakvih uspjeha i rezultata. Uče nas, kako naši roditelji, tako i učitelji i ostali, da trebamo težiti nečem uvišenom kako bismo postigli što više, bilo u školi bilo u nekakvoj sportskoj ili sličnoj izvanškolskoj aktivnosti. U toj utrci za osvajanjem rezultata neki su bili više, neki manje uspješni. Dakle, prošli smo kroz tu vrstu odgoja, ali jesmo li naučili jednu važnu lekciju o postizanju uspjeha kako bismo ju ispravno primijenili i na kasnije životne pothvate? To je već sasvim druga priča. Prije svega, recimo koja je to važna životna lekcija koju smo trebali naučiti još kao djeca dok su nas na prikladne i neprikladne načine poticali da ostvarimo ovaj ili onaj cilj. Ona glasi: za uspjehom se ne trči – uspjeh se privlači!

Zvuči paradoksalno, zar ne? Nakon toliko truda koji smo uložili kako bismo postigli ovo i ono, nakon toliko prepona koje smo od najmanjih nogu do danas morali preskočiti kako bismo napredovali, ili, rečeno drugim riječima, nakon tako dobro svladanog obrasca "trudim se – postižem rezultate", netko se usuđuje reći "za uspjehom se ne trči"?! Zar nismo stotine puta iskusili neuspjeh upravo zato što se nismo dovoljno potrudili, zato što nismo dovoljno dugo ili dovoljno brzo trčali? Zar si nismo toliko puta dokazali da obrazac "trudim se – postižem rezultate" besprijeckorno funkcioniра kako u pozitivnom, tako i negativnom smjeru, tj. "ne trudim se – nemam rezultata"? Da, vjerujem da jesmo, međutim, možda nam je u svojoj strci promakla najbitnija činjenica, a to je da obrazac "trudim se..." ima zapravo tri dijela: "trudim se – izgrađujem se – postižem rezultate".

Da bismo postigli bilo kakav rezultat potrebne su nam određene sposobnosti. S određenim potencijalima se rađamo, ali na nama je što ćemo od njih učiniti i hoćemo li ih razviti u prave vještine. Eto, upravo o tome, o našim sposobnostima koje smo više ili manje izgradili, ovise naši rezultati i uspjesi. Zato vrijedi zakon: koliko sam se izgradila/izgradio u određenom znanju, vještini, stavu, takvi i toliki su mi i uspjesi u tom području.

To je razlogom zašto je onaj paradoksalni poučak, "za uspjehom se ne trči – on se privlači", istinit. Naime, privlače ga vaše sposobnosti i vaši stavovi, vaša osobnost koja je naučila biti uspješna. Jer prema onome kakvi smo, stvaramo i svoje životne okolnosti te se njima bilo ograničavamo, bilo oslobođamo za razna postignuća.

Kao tajnicama, ovaj zakon bi vam mogao biti itekako koristan. Smatram da je tajničko zanimanje po sebi "multidisciplinarno", tj. zahtjeva vještine iz raznih područja, od psihologije i mudrosti do administracije, financija itd. Od tajnic se ne očekuje da bude vrhunski stručnjak na nekom od spomenutih polja, nego da u određenoj mjeri bude uspješna u svakom od njih. Drugim riječima, tajnica se mora razvijati, mora učiti, mora rasti zajedno sa svojom tvrtkom. Primjećujete li da postoji područje u kojem niste dovoljno uspješne, premda se trudite, imate izvrsnu prigodu preispitati na koji način se zakon "za uspjehom se ne trči – on se privlači" može primijeniti na tu situaciju. Ispunite se, dakle, entuzijazmom, ponosom i pozitivom: to je najbolji početak za privlačenja uspjeha koji su tek pred vama! □

PRIVLAČITE LI uspjeh

Piše: Darko Perković

TAJNICA SE MORA RAZVIJATI, MORA UČITI, MORA RASTI ZAJEDNO SA SVOJOM TVRTKOM. PRIMJEĆUJETE LI DA POSTOJI PODRUČJE U KOJEM NISTE DOVOLJNO USPJEŠNE, PREMDA SE TRUDITE, IMATE IZVRSNU PRIGODU PREISPITATI NA KOJI NAČIN SE ZAKON "ZA USPJEHOM SE NE TRČI – ON SE PRIVLAČI" MOŽE PRIMIJENITI NA TU SITUACIJU.

Stručni ste i želite pisati? Znate pisati praktično i razumljivo? Imate znanje i iskustvo?

Pridružite se autorskom timu tajnice.hr

Pošaljite nam svoje prijedloge na e-mail: urednica@tajnica.hr